

бътъ му наслагватъ камъни шестъ стъпки високо. Турцитъ наричатъ туй мѣсто *Касъмъ Ефенди*, т. е. мѣстото на св. Димитрія, и почитатъ го тѣй щото ако и да е на стръмно и високо мѣсто посѣщаватъ го всякой петъкъ 5).

Іоанъ Шишманъ е бывъ велиcodушенъ царь и доблес-твънъ войнъ, ималъ добро сърдце и общачъ отечеството си и народътъ си. Той общачъ также и ученіето и ся ста-ралъ за просвѣщеніето на народа си, като подпомагалъ и

5) Жизотописецъ расправя тукъ каква може да е причината за коѣто турцитъ наричатъ така туй мѣсто и го почитатъ и изважда че, понеже въ първото си противу гърците побуваніе 1886 Българитъ имали за предстатель св. Димитрія и съ неговътъ помощъ сполучили да ся освободятъ, тѣй и сега може да сѣ призовали по-мощътъ на св. Димитрія, но като гы разбили при Самоковъ, Турцитъ може да сѣ помислили че св. Димитрія е оставилъ вече Бъл-гаритъ. Но това не ни ся вижда толкозъ вѣроятно и ный ся сумня-вамъ да е туй гробътъ на царь Шишмана, и да бѫде за тъзъ при-чинъ нарѣченъ Касъмъ Ефенди. Денътъ на св. Димитрія, Турцитъ не го наричатъ *Касъмъ* но *Ка'самъ*, а *Касъмъ* ся вижда да е дру-го названіе и да има друго значеніе, защото има и други таквъзъ названія каквото е и онова въ Цариградъ (*Касъмъ паша*) мѣсто дѣ-то Султанъ Мухамедъ II при обсадътъ на Цариградъ е сполучилъ най-напрѣдъ съ голѣмы усилия да спусне убойнѣтъ си лади въ Рожнѣтъ (заливъ). *Касъмъ* наричатъ еще въ Турските сѫдовища онѣза записъ въ коѣто ся записваѣтъ особенѣтъ дѣлове на на-слѣдниците, споредъ което може да ся мысли че та дума значи *дѣлъ* *удълъ* и *участъ*, но може бы да има и съвсѣмъ друго значеніе.

Колкото за почитаніето и посѣщеніето що правятъ турцитъ на това мѣсто ный го не отдавамы на другъ иѣкоїкъ причинѣ но на онзи у тѣхъ обычай коѣто иматъ петъченъ денъ да посѣщаватъ та-квъзи високи мѣста, дѣто приносатъ въ жертвъ овны, отъ коѣто жъртви оставатъ *дѣлъ* и на орлытъ. Тѣй на примѣръ надъ Търновъ има единъ високъ хълмъ наричанъ *Карталъ* (Орловецъ), на върхътъ на този хълмъ е равнина широка и има едно мѣсто което Българитъ наричатъ *Жидовъ гробъ* *) а Турцитъ го казватъ *Адиль баба* (милостивътъ отецъ); тукъ тѣ идватъ петъченъ денъ та колятъ ов-ни за жъртви отъ коѣто оставатъ *дѣлъ* и за орлытъ.

*) Едно тъмно предание сѫществува между жителитѣ за назованіето на туй мѣсто и неопредѣлено иѣкакъ рассказватъ за този гробъ да е на вѣкъ живъ ко-ко прѣдалъ градътъ. Увардило ся еещепрѣданіе и до днесъ, които Българинъ мине край това мѣсто да въврдя до единъ камъкъ връзъ този гробъ, отъ което е и станало камара голѣма.